

MATKAKERTOMUS KÄYNNISTÄ LOHJAN KIRKOSSA 6.5.1998

Läsnä: Kiinteistöpäällikkö Sakari Jaakkola, Lohjan seurakunta
Lvi-suunnittelija NN, Insinööritoimisto Lvi-Neuvonta Oy, Nummela
Arkkitehti Martti Jokinen, Museovirasto

Käynnin aiheena oli ilmanvaihtolaitteiston uusiminen ja siihen liittyvä toimintojen parantaminen. Kyseinen laite puhaltaa lämmitetyn ilman lattian ja seinän välisestä raosta ja poistoilma imetään kuorin askelmien otsapinnasta. Samaa ilmaa kierrätetään kirkossa eikä korvausilmaa tällä hetkellä saada kuin korkeintaan avoimista ulko-ovista.

Kirkkosalin seinät ovat selvästi likaantuneet. Merkittävin syy tähän lienee ilmalämmityksen puhalluksen sijoittaminen alunperin väärään paikkaan eli lattian ja seinän väliseen rakoon. Ilmiö on sama kuin pattereiden yläpuolella; missä lämmin ilma liikkuu seinän vierellä, siellä myös seinäpinta likaantuu. Tästä virheellisestä perusratkaisusta ei nyt päästä eroon. Ongelmaa koetetaan lieventää tekemällä raittiin ilman otto kirkon ulkopuolelle ja suodattamalla korvausilma mahdollisimman puhtaaksi. Seinäpintojen likaantumisesta on vielä erikseen neuvoteltava Museoviraston konservaattori Pentti Pietarilan kanssa. Talvikauden kuivuudesta johtuviin urkujen äänivaikeuksiin etsitään ratkaisua ilman kustutuksesta. Nykyiset kustutuslaitteet eivät käytännössä toimi veden kalkkipitoisuuden vuoksi - kalkki tukkii suuttimet viikossa käyttökelvottomiksi.

Uuden ilmanvaihtolaitteiston konehuoneelle tarvitaan nykyistä enemmän tilaa. Joko sitä pitää laajentaa kirkon alla tai rakentaa uusi kirkon ulkopuolelle maahan upotettuna. Molemmissa vaihtoehdoissa on omat ongelmansa. Kirkon alla on puute tilasta, ulkopuolella taas on sovittamisen vaikeus, ettei miljöö mene pilalle.

Korvausilman otto vaatii oman "pömpelinsä" kirkon ulkopuolelle. Ainoaksi mahdolliseksi tai ajateltavissa olevaksi paikaksi osoittautui kirkon luoteispuoli eli sakastin ja pohjoisseinän välinen sisänurkka. Siellä ilmanottokotelo kätkeytyisi joten kuten marjakuusien suojaan. Maanalaisen bunkkerin myötä tulevat ongelmat ovat suuremmat: se vaatii ilmaoton lisäksi sisäänkäynnin. Siksi se saattaa osoittautua mahdottomaksi ratkaista. Joka tapauksessa ulkopuoliset kaivutyöt edellyttänevät arkeologin läsnäoloa ja valvontaa ellei peräti kaivausten suorittamista.

Suunnittelua jatketaan kartoittamalla eri vaihtoehtojen seuraamukset ja neuvottelemalla tilanteesta niiden pohjalta. Museovirasto ei toistaiseksi ole sitoutunut kumpaankaan ratkaisuun. Suunnitelmasta on pyydettävä virallinen lausunto ennen lopullisen päätöksen tekemistä.

Helsingissä 7.5 1998

Martti Jokinen